

[**NURZYĆ** *vb impf*

nurzyć, norzyć.

Tekst nie oznacza ó.

praes 1 sg norzę. ◇ 3 sg nurzy.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Pogrążyć w wodzie; mersare, mersitare mertare Cn: norzę/ mergo, immergo. Volck Nnn2v.

Przen: Spuszczać na dół, zniżać:

Zwrot: »pod się głowę nurzyć«: Żubr o to nie dba, pod się głowę nurzy, Na ich rozmowę tym się więcej żurzy. Otwin(?)Erot 128.

Formacje współrdzenne cf NURZAĆ.

FP